

بن سائب کلبی، موسی بن عقبه و محمد بن اسحاق بوده‌اند. گفته‌اند وی از امام جعفر صادق علیه السلام حدیث روایت کرده است.^۵ اما این مطلب در متون رجالی و حدیث شیعه نیامده است. گرچه راویان و شاگردان گوناگون برای او نام برده‌اند، گزارش‌های مکی او تنها از طریق سعید بن سالم قَداح بر جای مانده است.

قضاياوت عثمان بن ساج ریشه تاریخی ندارد و از بدخوانی عبارت «کان قاصًا» (قصه‌گو بود) و تبدیل آن به «کان قاضیا» حاصل شده است.^۶

معتمر بن سلیمان با عبارت «حدّثی» از عثمان بن ساج نقل حدیث می‌کند.^۷ در منابع رجالی، گاه عثمان بن ساج از عثمان بن عمرو بن ساج جدا شده است.^۸ اما برخی شرح حال هر دو را مربوط به عثمان بن ساج، از راویان و اخباریان مکه دانسته‌اند.^۹ بر پایه منابع رجالی و حدیثی، روایت عثمان بن ساج و برادرش ولید ثبت و ضبط می‌شده، اما مبنای عمل و اعتبار نبوده است. نسایی روایت‌هایی در باب صوم و دیگر مسائل فقهی از عثمان بن ساج

أخبار مکه ابن ساج: کهن‌ترین تاریخ محلی مکه، اثر عثمان بن عمرو بن ساج (م. حدود ۱۸۰ق.)

در منابع کهن، متنی مکتوب به عثمان بن ساج نسبت نیافه و وجود کتابی در تاریخ مکه از عثمان بن ساج، رهاورد استنباط و استنتاج سرگین از مجموعه روایت‌های گسترده‌ای است که از رقی از عثمان بن ساج درباره مکه آورده است.^۱ محقق کتاب اخبار مکه فاکھی، این نظر سرگین را به گونه‌ای تأیید‌آمیز گزارش کرده^۲ و حتی به تصریح از کتاب عثمان بن ساج در مکه‌شناسی یاد کرده است.^۳ تنها راه آشنایی با محتوای این کتاب، مجموعه گزارش‌ها و گزینه‌هایی است که از رقی و احیاناً فاکھی از عثمان بن ساج ضبط کرده‌اند. دامنه موضوعی این گزارش‌های گوناگون، شامل همه مباحث مکه‌شناسی اعم از مساجد، مکان‌ها، کوه‌ها، حدود حرم، بنای کعبه، اقوام و حکومت‌های کهن مکه، و اوضاع سیاسی و تاریخی این شهر مقدس است.

ابوساج عثمان بن عمرو بن ساج قرشی جزری^۴ از دانشوران بزرگ و راویان اخبار است. مهم‌ترین استادان وی ابن جریح، محمد

^۵. تهذیب الکمال، ج ۱۲، ص ۴۶۵.
ع. تهذیب الکمال، ج ۱۲، ص ۴۶۵.

^۶. تاریخ التراث العربي، مج ۱، ج ۱، ص ۲۰۱.

^۷. الثقات، ج ۱، ص ۴۴۹.

^۸. البرج والتذليل، ج ۶، ص ۱۵۳، ۱۶۲.

^۹. لسان المیزان، ج ۴، ص ۱۶۶.

^۱. تاریخ التراث العربي، مج ۱، ج ۱، ص ۲۰۱.

^۲. اخبار مکه، فاکھی، ج ۱، ص ۵۴.

^۳. اخبار مکه، فاکھی، ج ۱، ص ۳۳.

^۴. التاریخ الکبیر، ج ۵، ص ۴۲۷؛ تهذیب التهذیب، ج ۷، ص ۱۳۱.

آویخت، نصب و شکستن بستهای موجود در صفا و مروه، آمدن ^{تُبَع} به مکه، داستان اصحاب فیل، حج جاهلی و انساء ماهها از سوی عرب، اکرام و اطعام حج گزاران از جانب مردم روزگار جاهلیت، سوزاندن کعبه با منجنیق به دست ابو قیس، ابن زیبر و بنای کعبه و اوصاف و حدود و ویژگی های این بناء کسوت کعبه در روزگار جاهلیت، دعای هنگام نگریستن به کعبه، نام های کعبه و تفسیر آیه حج، معنا و تفسیر تطهیر کعبه به دست ابراهیم و اسماعیل، فضیلت رکن حجرالاسود و بوسیدنش و سجده بر آن، ازدحام هنگام إسلام حجرالاسود و رکن یمانی، بوسیدن رُکن یمانی، ترک إسلام ارکان، فضیلت های طوف، طوف زنان، فضیلت اقامت در مکه در ماه رمضان، موضع حظیم، احکام آب زمزم، پیامبر و یاد و اندوه دوری از مکه، و رمی جمرات.^۲

بعد از ازرقی، فاکهی (م. حدود ۲۷۹ق.). بیشترین روایت های مربوط به مکه را از عثمان بن ساج گرفته است. نقل شده های وی را می توان در این عناوین خلاصه کرد: وجوب حج، تفسیر آیه اکمال، تفسیر آیه حج، سختگیری در تخلف از انجام حج، حج پیاده، ثبت نام و اکرام حج گزاران در آسمان، حج گزاری با چهارپایان. در مبحثی دیگر،

برگرفته است.^۱

گزارش های ازرقی (م. حدود ۲۵۰ق.) از عثمان بن ساج، گوناگون و شامل همه مباحث و موضوعات مکه شناسی است. بر پایه این گزارش ها، می توان حدس زد که اخبار مکه ابن ساج یکی از مراجع و مصادر ازرقی، صاحب کهن ترین کتاب موجود در تاریخ مکه، بوده است. وی از طریق سعید بن سالم قداح، آگاهی های مکی ابن ساج را گزارش نموده، گرچه در بسیاری از موارد به این اسناد و طریق تصریح نکرده است.

آن گزارش ها در این عناوین و موضوعات تلخیص شده اند: فرشتگان و زیارت کعبه، حج آدم، سال تشریع طوف، وحشت آدم هنگام هبوط به زمین، فضیلت حرم، بیت المعمور، بنای کعبه به دست فرزندان آدم، کعبه در دوران ابراهیم و نوح، گزارش هایی درباره چگونگی سکونت ابراهیم در مکه، نزول جُرْهُم در حرم، ابراهیم و بنای کعبه، حج ابراهیم و پیامبران پس از او، تفسیر آیه اول بیت وضع للناس، امنیت مکه و عظمت حرم در دوران ابراهیم، ولایت بنی اسماعیل بر کعبه، حکومت خزاعی ها بر مکه و کعبه پس از حکومت قصی بن کلاب، آگاهی هایی درباره تغییر دین حنیف ابراهیم و بت پرستی فرزندان اسماعیل، نخستین فردی که در کعبه بت

۲. برای نمونه نک: اخبار مکه، ازرقی، ص ۳۵، ۳۹، ۷۴، ۸۴، ۹۰.

۱. تهذیب الکمال، ج ۱۲، ص ۴۶۵.

گزارش‌های عثمان بن ساج یاد شده است:

۱. فضیلت حج پیاده.
۲. داستان بنای کعبه.
۳. تکرار حدیث اول در باب من يَكْثُرُ الْحَجُّ در عَرَفِ الطَّيِّبِ^۱ نیز دو حدیث در فضیلت روزه ماه رمضان در مکه، از عثمان بن ساج روایت شده است. عبدالله غازی از نویسنده‌گان سده چهاردهم ق. در کتاب پُبرُگ، إفادة الأئمَّاَم^۲ از ازرقی و فاکهی بهره جسته و مجموعه‌ای از گزارش‌های تاریخی عثمان بن ساج را از آن‌ها برگرفته است.^۳

بر پایه مجموعه این نقل شده‌ها از عثمان بن ساج، می‌توان اخبار مکه وی را مشتمل بر گزارش‌ها و مباحثی دانست که بیشتر مربوط به تاریخ کهن کعبه و بنای نخستین آن و نیز وضعیت مکه در روزگار جاهلیت و عقاید جاهلی درباره مناسک و احکام حج و نخستین حکومت‌های مکه است. وی کمتر درباره دوره‌های بعد و اوضاع مکه و کعبه پس از اسلام یا پس از پیامبر ﷺ داوری کرده است. البته در گزارش‌های وی گفتارهایی درباره تفسیر آیات حج و مباحث مربوط به کعبه و حج پس از اسلام هم آمده؛ اما این مباحث بیشتر به شکل حاشیه‌ای در میان گزارش‌های وی از کعبه پیش از اسلام گنجانده شده‌اند.

^۱. عرف الطیب، ص ۲۳۴.
^۲. افاده الانام، ج ۱، ص ۲۰۶، ۲۱۶، ۲۳۳، ۲۸۸، ۳۴۲.

بدیل‌های حج یعنی اعمالی که از دیدگاه معنوی، جایگزین حج می‌شوند، آمده است. بر پایه این اخبار، حج جهاد ضعیفان و ناتوانان است و در روایتی، پیامبر اکرم ﷺ به زنان فرمود: جهاد شما حج است. مفاد این اخبار، ستایش و تقدیس حج است. در تفسیر آیات مربوط به مناسک حج، وی دیدگاه‌هایی از مفسران نخستین آورده است. او کلمه «سبیل» در آیه حج را به زاد و توشه تفسیر کرده است.^۴ بیشتر نقل شده‌های فاکهی از عثمان بن ساج، درباره جمع میان حج و عمره است.^۵ نیز فاکهی گزارش‌هایی کوتاه از وی درباره تاریخ زمزم، مقبره منا و نصب بت در منا آورده است.^۶ طریق روایت فاکهی عمولاً از عبدالله بن عمران از سعید بن سالم و او از عثمان بن ساج است.

ابوسحاق حربی (م. ۲۸۵ق). در گزارش‌های مربوط به وضعیت و جایه‌جایی حجرالاسود، به واسطه سعید بن سالم، گزارشی از عثمان بن ساج درباره تعیین جای رکن آورده است.^۷ در مُشیر العزم^۸ ابن جوزی که حاوی مجموعه روایت‌هایی در مناسک و مسائل حج و فضیلت‌های کعبه است، در سه مورد از

۱. اخبار مکه، فاکهی، ج ۱، ص ۳۷۸-۳۷۹.
۲. اخبار مکه، فاکهی، ج ۱، ص ۴۰۵-۴۳۵.
۳. اخبار مکه، فاکهی، ج ۴، ص ۱۰۸-۱۰۹، ۳۶۸، ۳۰۶.
۴. المناسک، ص ۴۹۳-۴۹۴.
۵. نک: مثیر العزم الساکن، ج ۱، ص ۵۹-۶۰.

» منابع

اخبار مکه ابن شَبَّه: از تواریخ محلی
گمشده مکه، نگاشته عمر بن شَبَّه
(۱۷۳-۲۶۲ق.)

الاخبار مکه: الفاکهی (م. ۲۷۹ق.)، به کوشش ابن دهیش، مکه، النہضۃ الحدیثۃ، ۱۴۰۷ق؛ اخبار مکه: الازرقی (م. ۲۴۸ق.)، به کوشش رشدی الصالح، مکه، مکتبة الثقافۃ، ۱۴۱۵ق؛ افادۃ الانام: عبدالله بن محمد الغازی (م. ۳۶۵ق.)، به کوشش ابن دهیش، مکه، مکتبة الاسدی، ۱۴۳۰ق؛ تاریخ التراث العربی: فؤاد سزگین (م. ۱۹۲۴)، ترجمه: فهیمی، قم، مکتبة النجفی، ۱۴۰۳ق؛ التاریخ الکبیر: البخاری (م. ۲۵۶ق.)، به کوشش عبید بن فیروز و عیمر بن عبدالرحمن؛ تهدیب التهدیب: ابن حجر العسقلانی (م. ۸۵۲ق.)، بیروت، دار الفکر، ۱۴۰۴ق؛ تهدیب الکمال: المزی (م. ۷۴۲ق.)، به کوشش احمد علی و حسن احمد، بیروت، دار الفکر، ۱۴۱۴ق؛ الثقات: ابن حبان (م. ۳۵۴ق.)، الکتب الثقافیة، ۱۳۹۳ق؛ الجرح و التعذیل: ابن ابی حاتم الرازی (م. ۳۲۷ق.)، بیروت، دار الفکر، ۱۳۷۲ش؛ عرف الطیب من اخبار مکه و مدینة الحبیب: محمد بن محمد عاقولی (م. ۷۹۷ق.)، به کوشش صلاح الدین، مرکز بحوث و دراسات المدینه، ۱۴۲۸ق؛ لسان المیزان: ابن حجر العسقلانی (م. ۸۵۲ق.)، به کوشش عادل احمد و علی محمد، بیروت، دار الکتب العلمیه، ۱۴۱۶ق؛ مثیر العزم الساکن: ابن الجوزی (م. ۵۹۷ق.)، به کوشش مرزوق علی، مکه، دار الرایه، ۱۴۱۵ق؛ المناسک و اماکن طرق الحج: ابوساحق الحریبی (م. ۲۸۵ق.)، به کوشش حمد الجاسر، ریاض، وزارتة الحج و الاوقاف، ۱۴۰۱ق.

علی احمدی میرآقا

۱. وفای الوفاء، ج. ۱، ص. ۱۲۵، ۱۲۷.
۲. تاریخ بغداد، ج. ۱۱، ص. ۲۰۹.
۳. الفهرست، ص. ۱۲۵؛ نک: حجاز در صدر اسلام، ص. ۴۰.